

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 1 | 1. JANUAR 1930 | 79. AARGANG

SANDHEDEN OM »MORMONERNE«.

Af *Frank A. Russell.*

—

Hvad er Deres Idé om en »Mormon?« Jeg vil vædde, at den var den samme som min — nemlig: en gammel Mand, — med et frygteligt Skæg, en Mund som en Staalfælde, et liderligt Øje, — som gik omkring og samlede Hustruer uden Udsigt til økonomiske Fordele.

Jeg har tilbragt nogen Tid i Salt Lake City, Utah, en af de smukkeste amerikanske Byer, og iblandt de flotte Bygninger, som findes der, og den Civilisation, som disse Bygninger repræsenterer, er der mange Mindesmærker om »Mormonerne«s koloniserende Begavelse.

Det er urigtigt at udslynge Spot mod saadanne Mænd, som findes i Utah, fordi enhver, baade »Mormoner« og Ikke-»Mormoner«, vil føle sig fornærmet over saadanne Udtalelser.

»Mormonerne«s Anseelse er høj i Utah, hvor de Sidste Dages Hellige, som de kaldes, er elsket for deres Egenskaber som Borgere, Naboer og Mennesker.

I Utah er næsten 70 af hver 100 Mennesker »Mormoner«; i

Salt Lake City er Procenten lidt mindre. Men Folk i andre Trossamfund forener sig i at rose de Mænd og Kvinder, som fandt en Ørken og der byggede et af de mest fremadskridende Steder i de Forenede Stater.

For ca. et Hundrede Aar siden ledede Brigham Young, som var Hovedet for et forfulgt og forkastet Samfund, drevet mod Vesten for at finde et Sted, hvor de kunde dyrke Gud efter deres egen Overbevisning, et Selskab af 143 Mænd, 3 Kvinder og 2 Børn til Saltsødalen; et Sted, beskrevet af Indianerne som »forbandet af den store Aand«.

Da han og hans Karavane kom til Dalen og skuede ud over den øde og ensomme Ørken med dens høje, mørke Bjerge paa alle Sider, sagde han: »Dette er Stedet«.

I Utah traf jeg en Mand, som tilhørte disse tidligere Tider. Den Dag, jeg ankom, døde en gammel Kvinde, som var det første hvide Barn, der blev født efter Ankomsten til Saltsødalen.

Den gamle Mand fortalte mig om de mange Farer og Prøver, Folket maatte gennemgaa i tidligere Dage, og hvorledes han lærte at se paa Brigham Young, ikke som en haaret, gammel, mangfoldig-gift Mand, men som et Geni, der lærte sit Folk Livets sande Love og Regler, uden hvilke de ikke havde været i Stand til at forandre de øde Sletter til en stor Stat.

AANDELIG RIGDOM.

Jeg vil ikke give nogen vejledende Beskrivelse om Utah og dens Erhvervskilder, ejheller forsøge en Beskrivelse om dens naturlige Skønheder eller dens store Bjerge af Mineralier.

Hvad der mest tiltrækker min Beundring, er Værdien af det menneskelige Mineral, som har betalt Dividende i et Hundrede Aar, og som har givet en Arv af aandelig og materiel Rigdom til et Folk, der har en fremragende Stilling blandt de mange forskellige Samfund i Amerika med Hensyn til Respekt for Lov og Orden.

Jeg var heldig nok til at have en lang Samtale med den nuværende Guvernør, George H. Dern, en Mand, der besidder saadanne Egenskaber, at til Trods for, han er Demokrat, har han været valgt to Gange i en republikansk Stat til Guvernør-Embedet. Han har ikke alene sejret over sine politiske, men ogsaa over sine religiøse Anskuelser, thi han er ikke »Mormon«, men er dog af »Mormonerne« blevet anbetroet deres højeste udøvende Magt.

ÆDEL TRO.

Dern er Mine-Magnat, Søn af en velstaaende Fader, hvis Rigdom blev hentet i Minerne. I Redingot og stribede Benklæder, som er den anerkendte Dragt i politiske Kredse i Amerika, er han en statsmandsmæssig Figur. Ham spurgte jeg om »Mormonerne«, og det var ham, der lærte mig de virkelige Forhold, som forandrede min spottende Anskuelse om dette Folk og ændrede denne til en fast Beundring.

Jeg har kaldt Brigham Young for Geni. Han har fortjent en saadan Benævnelse, ikke alene gennem hans politiske Skarpsindighed, thi han var en født Leder, men fordi han besad den Ufejlbarlighed, som gør Forskel paa Geni og blot Evne.

Straks efter Ankomsten satte han Folket, som han var Fører for, til at vende Aaens Strøm. Dette var Begyndelsen til et Vandingssystem, der stadig har udviklet sig siden den Tid og som har indvundet en af de mest tørre Øder i Amerika. Med ædel Tro begyndte disse Kolonister at plante Frø i Jord, som næsten ikke havde kendt Regn.

»Mormonismen« er en indholdsrig Religion. Den har bygget imponerende Kirker og Templer. Det store Tempel er et vidunderligt Syn. Det var i Virkeligheden tegnet af det alsidige Geni Brigham Young. Han planlagte ogsaa det store Tabernakel, hvilket næsten er en Ellipse, og som har Siddepladser for omtrent 10.000 Mennesker.

(»Newcastle Evening World«, Lunch Edition, Aug. 27. 1929.)

SØNDAGSSKOLEN

EMNER FOR 2½ MINUTTERS TALER.

Udvælg hver Sondag 2 af Søndagsskolens Elever og lad dem behandle disse Emner. Eleverne skal udvælges mindst to Uger for de skal tale.

12. Januar: Søndagsskolens Formaal for 1930.

19. Januar: Joseph Smiths første Bøn.
Joseph Smiths første Syn.

26. Januar: Engelen Moronis første Besøg hos Joseph Smith. Pladerne, hvorfra Mormons Bog blev oversat, overleveres til Joseph Smith.

NADVERVERS OG KORLEKTIE
for Januar 1930.

Nadververs:

Gud sendte sin Søn, den Enbaarne, til Jord
For at forsone ved sin Naade stor;
Thi han har vandret den tunge Gang
Og ført os fra Døden til Livets Vang.

Korlektie:

Johannes Aabenbaring 14. Kap., 6. Vers.
Og jeg saa en anden Engel flyve midt igennem Himmelen, som havde et evigt Evangelium at forkynde dem, som bor paa Jorden, og alle Slægter og Stammer og Tungemaal og Folk.

Lektier for senior og junior Klasse.

DEN 5. JANUAR 1930.

Menneskene er Guds Børn.

Formaalet: At hjælpe Klassens Medlemmer til mere at paaskønne deres guddommelige Natur, saa at de kan se denne Guddommelighed og anvende den i deres daglige Tænkemaade, og for at bibringe dem en Forstaaelse angaaende deres personlige Ansvar.

Tanker for Lærerne:

I. Jesus erklærede om sin egen Guddommelighed: 1) »Naar

I har set mig, har I set Faderen«. 2) »Jeg og Faderen er ét«.

II. Andre store aandelige Lærere har været deres guddommelige Natur bevidst. F. Eks.: Det Gamle Testamentes Profeter, Buddha, Krishna og Socrates.

III. Mennesket har, i en større eller mindre Grad, alle de Egenskaber, som Intelligens har tilskrevet Gud. 1) Magten til at udstrække sin Kundskab uden Grænse. 2) Magten til at overveje og forstaa Kendsgerninger, der er omkring ham og deres Slægtskab til hans eget Liv. 3) Magten til at vælge mellem Godt og Ondt. 4) Magten til at blive Hersker over sit eget Liv og Naturen omkring det. 5) Evnen til at nyde Tilværelsen uden Grænse. 6) Magten til at skabe og forme sit Liv i Overensstemmelse med Naturens opbyggende Kræfter og derved sikre sig mod nedbrydende Kræfter.

Bidrag: »Hvilket et forunderligt Stykke Arbejde er ikke Mennesket? Ædel i Fornuft. Grænseløs i Evner. Bestemt og fortræffelig i Form og Bevægelser. Hvor ligner det i Gerning en Engel og i Opfattelse en Gud.« (Shakespeare).

Naar Racens store Lærere bliver kendt med deres egen Sjæls Natur, bliver de ogsaa klar over deres Enhed med Gud. I Sandhed, jo mere de bliver kendt med deres egen inderlige Natur — Egenskaben til at paaskønne, skabe og nyde, des mere forstaar de, at indenfor deres egen Sjæl findes et guddommeligt Væsen.

Mennesket er et Barn, lige meget fra hvilket Synspunkt vi betragter Gud. Hvis vi tænker os Gud som en organiserende Intelligens, en Person, som ved passende Brug af Evner og Kræfter har udviklet sig gennem forskellige Grader af Kundskab, Kontrol, Kærlighed og Magt, saa har Mennesket ogsaa med de samme Sjælsevner og Kræfter, med grænseløse Muligheder for Udvikling, den samme Lejlighed for Vækst og Udfoldning.

Hvis vi tænker os Gud som den store Universal-Intelligens, der er i og gennem og bagved alle Ting, og hvis Liv og Tilstedeværelse genspejler sig overalt i Naturen, saa er Mennesket uden Tvivl det mest fuldkomne Udtryk for Guds Tilstedeværelse i al Natur. Naar Mennesket udvikler sig indenfor dets store Muligheder, kan det blive en sand guddommelig Repræsentant. I Kundskab, i Visdom, i Kærlighed, i Sympati, i Vel-

gorenhedsarbejde, i Udførelse af Ansvar og i Magt kan Mennesket gaa fremad i Retning mod Fuldkommenhedens Maal.

DEN 12. JANUAR 1930.

Hvorfor Mennesket er dødelig.

Formaalet: At indprente paa Klassen, at Mennesket er et moralsk Væsen og derfor ansvarlig for dets egen Opforsel. At det er dette paa Grund af de Ejendommeligheder, Gud har skænket det, Ejendommeligheder, der adskiller det fra alle andre Væsener og gør det til et Menneske.

Tanker for Lærerne:

I. Menneskene har allevegne og til enhver Tid holdt sig ansvarlig for mindst en Del af deres egen Opførsel. De har ogsaa holdt deres Medmennesker ansvarlig for mindst en Del af deres Opførsel.

II. Hvad det betyder at være moralsk. En Skribent har sagt, at »Moralitet er Menneskets harmoniske Forhold til dets egen Naturs opbyggende Principper«.

III. Disse opbyggende Principper angaar enhver Side af vort Væsen. 1) Lovene om fysisk Natur. 2) Lovene om aandelig Natur. 3) Lovene, der behersker vor moralske og psysiske Natur.

IV. Ejendommeligheder, der gør Mennesket moralsk. 1) Menneskets Evner til at udstrække sin Intelligens til at kende Lovene om dets egen Natur. Til at kunne kende Forskellen mellem opbyggende og nedbrydende Principper. 2) At være i Stand til at finde den Forbindelse, disse Principper har med hinanden, med eget og Medmenneskers Velfærd. 3) Evnen til at gøre et selvstændigt, selvbevidst og fornuftigt Valg mellem forskellige Fremgangsmaader. At være ansvarlig for sit eget Valg. 4) En Viljekraft, der gor det i Stand til at beherske Elementerne af dets egen Natur og bringe dem i Harmoni med Principperne og Lovene, paa hvilke dets Vækst og Udvikling hviler.

V. Enten er man moralsk eller umoralsk. Man kan ikke undgaa at vælge imellem disse to, thi man kan ikke staa neutral.

Bidrag: Det er netop disse ovennævnte Evner og Kræfter, som binder Mennesket til den moralske Lov og gor det ansvarlig for egne Gerninger.

Mennesket er forpligtet til gennem disse store Gaver, som

Bevidsthed, selvstændigt Valg, Fornuft og Vilje, at leve i Harmoni med de fundamentale Love, hvilke udgør Vækst, Udvikling og Oplysning.

Mennesket kan ikke blive løst fra denne moralske Forpligtelse, saa længe som det besidder Evne til at kende og Egenskab til at gøre.

Det er forpligtet til at gøre en rigtig Anvendelse af dets Kundskab og en rigtig Brug af dets Magt. Hvis dette bliver gjort, er det lydig mod Naturens bedste Principper; i modsat Fald har det ingen Krav paa opbyggende Kræfter, men gaar i Retning mod Ødelæggelse og Opløsning.

Ifølge dette er Mennesket personlig ansvarlig for at leve i Harmoni med de højeste Idealer af Ret og Billighed.

Forbered flere Eksempler og lad Klassen give Eksempler paa, hvorledes Menneskets Kundskab, Magt til at vælge og Viljekraft gør det ansvarlig for Følgerne af egne Gerninger.

DEN 19. JANUAR 1930.

Emne: Evangeliet anvendt i det daglige Liv.

Forskellen mellem Mennesker og Dyr.

Formaalet: 1) At hjælpe Klassens Medlemmer til at kende de Ejendommeligheder, der adskiller Mennesker fra Dyr. 2) At vise, at det særlig er i disse Ejendommeligheder, man vil finde den største Mulighed for Udvikling i Kundskab, Paaskønnelse, Visdom, Kontrol, Kærlighed, Glæde og Lykke.

Tanker for Lærerne:

I. Dyret er uden Moral. Enten er Mennesket moralsk eller umoralsk. Hvordan kan det være?

II. Dyret har hverken moralsk Tilregnelighed eller personlig Ansvarlighed. 1) Hvorfor kan vi ikke holde Dyret ansvarligt? 2) Hvilke Kræfter eller Evner vil være nødvendige for Dyret, inden vi kan holde det ansvarligt? 3) Hvilke Ejendommeligheder har Mennesket, som Dyret ikke har, der gør det personlig ansvarlig?

III. Mennesket besidder alle Dyrets Ejendommeligheder plus de Ejendommeligheder, der udgør et intellektuelt, æstetisk, moralsk og aandeligt Liv.

Hjælp Klassen til at se Forskellen imellem vor dyriske Natur og vor æstetiske, aandelige og intellektuelle Natur.

IV. Mennesket bygger paa Fremtiden, Dyrene retter sig efter umiddelbare Indskydelser. Giv Eksempler.

V. Kunst, Literatur, Historie, Videnskab, Religion og Filosofi

skyldes de Evner og Kræfter, som Mennesket alene besidder.

Bidrag: Dyret er udstyret med Lyster, Lidenskaber, Bevægelser, Tilskyndelser og Trang. Det har ogsaa en Slags Bevidsthed, men det er ikke Selvbevidsthed, saaledes som hos Mennesket.

Dyret har ogsaa disse Lyster, Lidenskaber o. s. v., men det er dem underdanige. Der synes ikke at være nogen Magt til at styre eller beherske disse Tilbøjeligheder.

Mennesket er ogsaa udstyret med disse Lyster, Lidenskaber o. s. v., de synes dog at være mere udprægede hos Menneskene end hos Dyrene. Natur eller Gud har dog skænket Mennesket Magt til at organisere, forme og danne alt det menneskelige Raastof om til et smukt Liv — et Liv styret af Princip og Kontrol, hellere end af Lyst eller Begærlighed. Det er ved disse Egenskaber, at Mennesket er i Stand til at hæve sig op over Dyrenes Muligheder. Mennesker er selvbevidste. De forstaar Lovene og de Indflydelser, der styrer deres Natur. De har Haab og Attraa. De vælger deres Maal og organiserer en Plan, hvorigennem de kan opnaa det Maal. Mennesker kan tænke fornuftigt om dem selv, om Verden, om Gud. De ønsker at ordne sig efter deres Omstændigheder, de vil gerne organisere og skabe, og mere end dette, de kan paaskønne og nyde det altsammen.

DEN 26. JANUAR 1930.

Er Mennesket udødeligt?

Formaalet: Hovedsagen her er, at ændre Diskussionen angaaende de sædvanlige Lærdomme om Udødeligheden og hjælpe de enkelte Medlemmer til at opdage de Ejendommeligheder i deres egen Natur, der gør Udødeligheden mulig.

Tanker for Lærerne:

I. En Forklaring om Udødelighed. 1) Fritagelse for Tilintetgørelse. 2) Uendelig Tilværelse. 3) Evigt Liv. 4) »En Tilstand, hvori et Menneske besidder Kundskab og Magt til at komme i fuld Samvirkning med Naturens opbyggende Princip«. 5) At komme udenfor vore Fjenders Magt.

II. Vidnesbyrd om Livet efter Døden. 1) Menneskets almindelige Tro gennem alle Tidsperioder. 2) Store aandelige Lederes Vidnesbyrd — Jesus, Moses, Buddha og Las Tju. 3) Mange Profeters Vidnesbyrd. 4) Et Vidnesbyrd fra

Tusinder, der paastaar, at de har set Individer fra den anden Side af Sløret. 5) Naturen af Menneskets egne Evner og Kræfter, som gør det i Stand til at rette sig efter de opbyggende Kræfter, der sætter det udenfor Livets Fjender.

III. Menneskets Evner, der gør det muligt for ham at opholde dets egen Tilværelse. 1) Det er vidende om Lov og i Stand til at kende den. 2) Evne til at tænke fornuftigt og i Stand til at se Sandhed. 3) Evne til at gøre et selvstændigt, selvbevidst og fornuftigt Valg. 4) Evne til at organisere, rette sig efter Lov, og Viljekraft, der vil føre det i Retningen mod Lov.

Bidrag: »Allerforst, det er lettere for Dem, at fornægte Deres eget Legemes Eksistens, end at fornægte Aandens Eksistens. Hvordan kan det være? Om De fornægter Deres Aands Eksistens, kan De da se, at De er skyldig i en Modsigelse? Thi hvis De fornægter Aandens Eksistens, glemmer De, at det er netop Deres Aand (som De mener ikke eksisterer), der gør denne Fornægtelse. Saa at allerede Deres Fornægtelse beviser det, De selv siger. Det vil sige, at fornægte Deres Aands Tilværelse er en Modsigelse og Urimelighed. Ingen saadan Modsigelse er forbunden med en Fornægtelse af Legemets virkelige Tilværelse. Hvis man skal vælge enten Aanden eller Legemet, som den eneste Virkelighed, er det mest fornuftigt at vælge Aanden. Og omend ogsaa denne Paastand lyder mærkeligt for almindelige Mennesker med jævn Fornuft, har de fleste store Tænkere fra Historiens Begyndelse til den nuværende Tid gjort den samme Paastand.« — (Hudson).

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

DEN 5. JANUAR 1930.

Formaalet: At opvække en Interesse for Bibelen og tilvejebringe en Paaskonnelse af Bibelens Vigtighed.

Behjælpelig Skitse:

I. Bibelen. a) Hvad er den? b) Hvordan har den udfoldet sig? c) Hvorledes fik vi den? d) Hvorfor er den et Monster?

II. Det gamle Testamente — Betydningen af Ordene.

III. Hvorfor studere Bibelen? a) Fortællingerne — Ruth — Esther. b) Digte — 23de Salme — Hannahs Hojsang

(1. Sam. 2: 1—10). c) Levnedsløb af store Mænd og Kvinder. d) Evangeliske Lærdomme. e) Historie. f) Literatur — Visdoms Bøger — Job — Jonas. g) Kultur-Udvikling — de ti Bud — Institutioners Oprindelse.

Lektie-Materiale: »Det gamle Testamentes Bøger blev skrevet paa Pergament, lavet af Dyreskind. Bogstaverne var store, og en haandskreven Rulle indeholdt, i Almindelighed, kun én Bog, og flere Ruller var nødvendig for en af de større Bøger. Deres Brug var begrænset til Synagogerne, og kun faa Afskrifter ejedes af private Individer. Naar Synagogernes Eksemplarer var opslidt, blev de skaaret i mindre Stykker og brugt i Skolerne, hvor Bibelen var den eneste Haandbog. . . . . Jøderne bevarede ikke Oldtids Optegnelser, hvilket er Aarsagen til, at alle bibelske Haandskrifter er af en forholdsvis senere Datum.« — (Hurlbut).

»Meget af Bibelens Indhold, særlig det gamle Testamente, blev givet mundtlig gennem Fortællinger, Salmer og Digte, gennem profetiske Foredrag og Tradition, der gik i Arv fra Slægt til Slægt, en Universal-Undervisnings Metode man brugte, før Bøger var kendt. Disse mundtlige Lærdomme blev skrevet, nogle, da de først blev givet, og nogle, efter at de var mundtlig gentaget mange Gange.

Saa længe der var Profeter i Israel og Judah til at proklamere Herrens Vilje, savnede man ikke saa meget Nødvendigheden af en skreven myndig Vejledning. Men Profeti hørte op cirka 450 Aar før Kristus, og da begyndte de store Skrivere Arbejdet, men Ezra som Høvding, at samle, afskrive og udgive disse hellige Bøger. Omtrent 400 Aar f. Kr. blev det gamle Testamente næsten færdig. Men Teksten synes ikke at blive fastsat før flere Aarhundreder derefter, thi den tidligste Oversættelse (Septuagial) er ikke i Overensstemmelse med den, vi nu læser.

»Jeg synes, at naar jeg forsøger paa at præsentere bibelske Sandheder for den almindelige Læser, kan jeg bedst gøre det ved at studere nogle af de notable Personligheder i Bibelen. Endskønt jeg maaske afviger, en Gang imellem, fra en streng biografisk Beretning, vil De dog finde, at Titlen, jeg har valgt, er meget passende for disse Lektier.

»Hvis man blot vil tænke over Sagen, kan man se den Nøjagtighed, med hvilken det gamle Testamente skildrer Menneskets Natur. Det er en Skildrings Nojagtighed, der gør Studiet af bibelske Personligheder saa interessant. Desuden dette, som

andre Skrivere har udpeget, at orientalske Folk i Almindelighed, og særlig Israeliterne, var væsentlig et Folk med barnlig Natur, hvilket vil sige, at de var naturlige fri, modtagelige, at de havde en skarp Farvesans, Musiksans, rytmiske Bevægelser, en humoristisk Sans og en livlig Fantasi. Hvilke alle er ejendommelige for Born allevegne.

»Som Følge af, at det gamle Testamente er et Produkt af saadan en Nation, bor det være tiltrækkende for unge Mennesker, naar de rigtig forstaar det. Men det gamle Testamente har en anden og enestaaende Værdi, der ikke findes i nogen anden Bog. Denne enestaaende Værdi findes i den Gud-Bevidsthed, med hvilken næsten enhver Side er fyldt. Af denne Grund, om ikke af nogen anden, bør ethvert Barn have Kendskab til dens Indhold. Heldigvis er denne Gud-Bevidsthed ikke begrænset til Bibelens Sider, men er en Evne, med hvilken ethvert Barn er født. Denne Evne kan blive udviklet til en meget hoj Grad, eller dens Udvikling kan blive standset. Den kan ogsaa fuldstændig tabes, som vi finder er Tilfældet blandt de, der har vendt hele deres Opmærksomhed mod verdslige Ting.

»Intet andet Sted i Literaturen kan vi faa saadan et tydeligt Indblik i menneskelig Karakter, saadan en Skildring af de Lidenskaber, af hvilke Mænd og Kvinder har været ledet, det gode og daarlige i menneskelig Opførsel, Motiverne, der paavirker Mænd til at opføre sig, som de gor, eller Følgerne, der kommer af at gore ondt eller godt.« — (Oliver C. Dalby).

DEN 12. JANUAR 1930.

Henvisninger: Første Mose Bog og Mose Bog i »Den Kostelige Perle«.

Formaalet: Kun gennem en Forstaaelse af forste Mose Bog kan vi virkelig paaskonne dens Værdi.

Behjælpelig Skitse:

I. Første Mose Bog. a) Sandsynlig Forfatterskab. b) Tilføjelsen i »Den Kostelige Perle« (Mose Bog). c) At læse Bogen vil bevise, at den blev sammensat af forskellige Mænd. — Ottende Trosartikel — Tradition — Fortællinger — Historie — Aabenbaring.

II. Bogens Hensigt. a) Betragtet fra det Standpunkt, at Moses var Forfatter. — At fortælle om Guds Handlemaade med Mennesket og hans Beskikkelse af Israel som et udvalgt Folk. b) Fra et Aabenbarings Standpunkt. — At

lære Sandheden om Gud og Menneskets Slægtskab med ham — Begyndelsen af Religion. c) Som Sidste Dages Hellige betragte Bogen. — En Del af en Bog, anerkendt af Kirken. — Den giver de Grundprincipper, der er væsentlige i Frelsens Plan. — En Forstaaelse af første Mose Bog er nødvendig for en Forstaaelse af Grundprincipperne i Kristendommen, Judaisme, Mohammedanisme og Mormonisme. Derved kan vi se, at denne Bog er sandsynlig den mest vigtige i Verden.

Lektie-Materiale: »Første Mose Bog er Resultatet af et Forsøg paa at sammensætte Verdens tidligste Historie som en Indledning til Lovene, der dannede den jodiske Regering, cirka fem Aarhundreder f. Kr.«

»Disse Fortællinger er de ældste i Verden. De blev fortalte mundtlig i Teltene af vandrende Folk og omkring Lejrbaal om Natten, flere Aarhundreder for de blev nedskrevne. Abraham fortalte dem til sine Børn, Isak fortalte dem til Jakob og Esau, og saaledes gik de fra Menneske til Menneske, fra By til By og blev derved bevarede, indtil Tiden kom, da de blev nedskrevne; og Verden har nu haft dem for mange Aarhundreder i en Bibel. De er smukke og værdifulde Fortællinger: hvorledes Gud skabte Jorden, og Stjernerne, og Dyr, og Fugle, og Mænd og Kvinder; hvorledes Adam og Eva blev uddrevet fra den smukke Have; hvorledes den store Syndflod oversvommede Jorden og Babels Taarn blev bygget. Andre Oldtidsfolk havde lignende Fortællinger, men de er aldrig bleven fortalte saa simpelt og smukt, som de er givet i Bibelen.«

DEN 19. JANUAR 1930.

»*Adam*«.

Formaalet: At vise, at Adam erfarede det jordiske Livs grundlæggende Kendsgerninger, nemlig: at Gud er til, at Gud er retfærdig, at Universet blev planlagt, og at Synd og Ondt findes her paa Jorden.

Behjælpelig Skitse:

I. Menneskets Skabelse. a) To Historier — Jorden og Mennesket blev skabt forst aandelig og derefter legemlig. (Se Mose Bog i »Den Kostelige Perle«). (Bibel-Studerende udenfor Kirken tror, der er to Historier).

II. Adams Liv. a) Hans Forhold til Dyr. b) Hans Stilling i Haven. c) Hans Forhold til Gud.

III. Syndefaldet. a) Hensigten med det. b) Følgerne. c) Hvordan Sydefaldet skal overvindes.

Lektie-Materiale: Noget, man er tilbøjelig til at gore i vore Dage, er at vi spekulerer for meget over Bibelens Historie og Videnskabens Forhold til denne. Derfor er moderne Bibellæsere nodt til at bestemme, om Adam var en Race, eller repræsenterede en Race, eller et Enkeltvæsen med virkelig menneskelig Erfaring. Vi skal ikke finde det saa vanskeligt at tilfredsstille vort Sind angaaende disse Problemer. I hvert Tilfælde er vi vænnet til at tænke os ham som et Individ med en Hustru, kaldet Eva, og med Sønner, kaldet Kain, Abel og Seth, saa vi maa hellere tænke os ham som et Menneske.

Der er to Skriftsteder i første Mose Bog angaaende denne Paastand. »Og Gud skabte Mennesket i sit Billede, han skabte det i Guds Billede; Mand og Kvinde skabte han dem.« (1: 27). »Og Gud Herren dannede Mennesket af Stov af Jorden og blæste Livets Aande i hans Næse; og Mennesket blev til en levende Sjæl.« (2: 7).

To Ting er udtrykkelig givet i disse Skriftsteder: 1) Mennesket blev dannet af »Stov af Jorden«. Det vil sandsynligvis sige, at han er jordisk og er af Jorden. Vi véd ikke, ved hvilken Proces han blev »dannet«, ej heller hvordan »Stovet« endelig blev »Kødet«. Men disse Spørgsmaal angaar ikke os her. Det, der interesserer os i dette Tilfælde, er, at da Gud blev færdig med Dannelses-Processen — hvor længe den varede, véd vi heller ikke, — »blæste han Livets Aande i hans Næse; og Mennesket blev til en levende Sjæl«. Deraf forstaar vi, at Mennesket er aandelig, saavel som legemlig, og derfor besidder det Evner, vi ikke kan finde i Guds andre Skabninger. 2) »Gud skabte Mennesket i sit Billede«. Lad os faa en fuld Forstaaelse af dette. Det betyder, at Mennesket er noget for sig selv og har en Rang, fremfor alle Guds andre Skabninger. Og at det er guddommeligt.

DEN 26. JANUAR 1930.

Eva.

Formaalet: At lære, at Syndefaldet var forudbeskikket og planlagt, for at hjælpe Menneskene til at opnaa Glæde og Lykke her paa Jorden og i det evige Liv.

Behjælpelig Skitse:

I. Hvordan Eva blev skabt. (Læs 1. Mose Bog 2: 18—24).

Denne Fortælling beviser, at Mennesket er et selskabeligt Væsen, og at det ikke er »fuldkomment« alene, men at en Hustru og Familie er behagelig for Herren.

II. Evas Fristelse.

III. De to Befalinger: a) 1. Mose Bog 1: 28. b) 1. Mose Bog 2: 17.

IV. Syndefaldet. a) Følgerne. b) Hvordan Eva saa paa det. (Se 2. Nephi 2: 22—25).

V. En Opfattelse af Eva. a) Verdens Opfattelse. b) Hvordan er Sidste Dages Helliges Opfattelse?

Lektie-Materiale: Denne Historie er lige saa interessant, som nogen anden i Bibelen. Vi finder først Slangen, Kvinden og Manden. Samtalen mellem Eva og Slangen viser en Kamp i hendes Indre, Ret imod Uret; hendes naturlige Tilbøjeligheder mod hendes Pligtsans. Naar Slangen talede til hende om Kundskabens Træ, viser Svaret, at hun havde en fuld Forstaaelse af Guds Befaling angaaende Træet. Derefter vækkede Slangen hendes Nysgerrrighed ved at sige: »I skulle visselig ikke dø; thi Gud véd, at paa hvilken Dag I æde deraf, da skulle eders Øjne oplades, og I skulle blive som Guder, og kende Godt og Ondt.«

»Og da Kvinden saa', at Træet var godt til Føde, og det var behageligt for Øjet, og et ønskeligt Træ til at gøre hende viis, tog hun af Frugten og aad deraf, og hun gav sin Mand ogsaa med sig, og han aad.«

Det er forsaavidt Enden paa Sagen, hvad angaar selve Overtrædelsen. Naar Herren taler til dem, kan de først forstaa deres Gerning og Følgerne deraf, og kan indse, at de er skyldige. En forstandig Læser vil opdage, at der ligger noget bagved disse Begivenheder.

Vore første Forældres Erfaring, er et Kapitel fra Livets Bog, som enhver kan læse. Spørgsmaalet er tydeligt. Paa den ene Side har vi en bestemt guddommelig Befaling, paa den anden dens Overtrædelse.

Kvinden vovede at være ulydig mod den og bragte derigennem Synd ind i Verden. Mandens Fristelse var anderledes, han kunde have modstaaet Fristelsen, men da Kvinden, som Gud havde givet ham som en Medhjælp, spiste den forbudne Frugt, troede han, det var tilstrækkelig Grund for sin Ulydighed. Med ham var det ikke saa meget en Fristelses-Sag, som en Overvejelse af Følgerne. Hvad er det, denne Fortælling kan lære os?

Uden Tvivl lærer den os Syndens Oprindelse, Natur og Folger. Men vi kan ogsaa lære meget, der vil hjælpe os i vore Dage, for Eksempel: 1) Uskyldighed maa for at blive en Dydighed forst proves ved Fristelse. 2) Synden kom ikke fra Gud, men fra Mennesket. 3) Synden kommer, naar man bojer sig for de lavere i Stedet for de hojere Motiver. 4) En Ugerning vil odelægge vor Sindsfred. 5) En ubekendt Synd er en vedblivende Synd. 6) Synden bringer sin egen Straf. 7) Synd vil afbryde vor Forbindelse med Gud. 8) De fleste af Livets Smerter kommer som Følge af Synd. 9) Mennesket maa lære Lydighedens Lektie gennem Arbejde og Smerter. 10) Selv om det er skyldig og uomvendt, er Mennesket dog Guds Barn.

»Lad os ikke tænke, at Adams Gerning var uretfærdig mod os, thi hvis Syndefaldet ikke var kommen, vilde vi ikke være her. Adam var i Sandhed et Forbillede »af ham, som skulde komme« og forsone for ham.

»Thi ligesom alle dø i Adam, saaledes skulle ogsaa alle levendegores i Kristus.« (1. Kor. 15: 22).

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

DEN 5. JANUAR 1930.

Israel elsker Herren for en Tid.

Formaalet: Kærlighed til Herren og de Ting, der bringer Glæde og aandelig Styrke.

Behjælpelig Skitse:

I. Israeliterne byggede et Bedehus i Ørkenen.
II. Samuel lytter til Herrens Rost — som et Barn og senere som en Præst.
III. Saul soger Profetens Raad. a) Da han var bekymret. b) Han faldt, fordi han manglede Ærbodighed for Gud og hans Befalinger.
IV. David stoler paa Herren. a) David og Goliath. b) David og Jonathan. c) Respekt for Herrens Udvalgte. d) De henter Tabernaklet til Jerusalems Centrum. e) Ofrer et kostbart Offer til Gud.
V. Salomon bygger et Hus til Herren. Det mest pragtfulde af dem alle.
VI. Riget blev delt for Akabs Regering.

Kontakt-Punkter: Da det er den forste Sondag i det nye Aar, kan det være passende at gøre Børnene opmærksom paa

dette. Hjælp dem til at forstaa, at de er ved at begynde en ny Bog af deres Livs Historie, og paa enhver Side vil der blive Billeder af de Begivenheder, der vil foregaa gennem Aaret. Nogle af disse Billeder vil være mørke, men vi haaber, de fleste vil være lyse. Thi de lyse Billeder fortæller om vore gode Gerninger. Hvad betyder de mørke Billeder? Den bedste Maade, hvorpaa vi kan male lyse Billeder i vor Livsbog, er altid at huske Herrens Befalinger. Nævn en Ting, Herren har befalet, vi skal gøre. Naar vi gaar i Seng om Aftenen, lad os kaste Blikket tilbage paa det Billede, vi har malet gennem Dagen, og se, om det er lyst. Hvem vogter over os gennem Natten, medens vi sover? Hvem sender Solen om Dagen og Stjernerne om Natten, for at lyse paa vor Vej? Fra hvem faar vi i Virkeligheden vor Føde? Paa hvilken Maade skal vi takke vor himmelske Fader for disse Ting?

DEN 12. JANUAR 1930.

Elias og Kong Akab.

(I Kong. 16: 29—32; 17: 18.)

Formaalet: De, som elsker og stoler paa Herren, er berettiget til Himmelens Velsignelser.

Behjælpelig Skitse:

I. Kong Akab er ikke Gud velbehagelig. a) Akab, en Konge, der regerede over en Del af Israels Børn. b) Han gifter sig med en Afgudsdyrkerske. c) Han bygger et Alter til Baal og tilbeder ham. d) Han gør mere Uret, end alle de andre Konger.

II. Elias advarer Akab mod den kommende Hungersnød. a) Elias en Guds Profet. Hans Hjem og Liv. Hans Kærlighed til Herren. Han sørger over den Afgudsdyrkelse, der hersker i Landet. b) Han blev sendt af Gud til Akab.

III. Herrens Omsorg for Elias. a) Han sender ham til Bækken Krith, hvor han faar Vand at drikke. Og Ravnene bragte ham Brød og Kød.

Kontakt-Punkter: Benyt disse eller lignende Spørgsmaal: Hvad vilde Følgerne blive, hvis vi ingen Regn fik om Foraaret eller Sommeren, ej heller Sne om Vinteren? Hvad vilde der blive af Grønsagerne og Kornet paa Markerne og af Frugttræerne og Græsset og Blomsterne, der gør Jorden saa smuk? Hvem er det, som af Kærlighed til os sender os Regn, Solskin og Sne — alt til vor Gavn? Hvad forlanger Herren til

Gengæld? Hvornaar takker vi ham for det, som vi faar? Vor Lektie for i Dag omhandler en Konge, der takkede en Afgud for Herrens Velsignelser.

Anvendelse: Lad vore Tanker for et Øjeblik dvæle ved nogle af de Ting, Elias sikkerlig tænkte paa, da Herren befalede ham at besøge Kong Akab. Vi forstaar, at flere hundrede Præster var allerede bleven ihjelslagne for deres Tros Skyld. Disse var Præster, som endnu tilbad Herren, Israels Gud. Elias var netop saadan en Præst. Han prøvede paa at adlyde alle Herrens Befalinger. Var det ikke muligt, at Jezabel, Kongens Hustru, ogsaa vilde forlange, at han blev slaaet ihjel? Hvem havde Elias til at beskytte sig, dersom Dronningen efterstræbte hans Liv? Hvem lovede at vogte over ham, medens der var Hungersnød? Og hvordan gik det til? Nævn nogle af de Ting, vi er bange for at gøre. Hvem vil hjælpe os? Hvis vi for Eksempel skulde blive bange for en Hund paa Gaden, vilde vi da bede til Herren om Hjælp? Hvor mange Gange om Dagen skal vi bede til Herren? Og hvorfor?

DEN 19. JANUAR 1930.

Elias og Enken.

(I Kong. 17: 8—16.)

Formaalet: De, som elsker og stoler paa Herren, er berettiget til Himmelens Velsignelser.

Behjælpelig Skitse:

I. Elias søger et nyt Hjem. a) Bækken Krith bliver tør. b) Herren leder ham ud af Ørkenen.

II. Han beder om Vand og Føde. a) Af en Enke ved en vis Stadsport. — Hendes Stilling. — Hun henter Vand til ham, men har intet Brød, kun lidt Mel og lidt Olie i et Krus for sig og sin Søn. Han lover hende tilstrækkelig Føde, hvis blot hun vil have Tro nok til at bringe ham lidt først, — hun gør, som han siger.

III. En Profets Forjættelse opfyldt. a) »Melet blev ikke fortæret«, og b) »Oliekruset blev ikke tomt«.

Kontakt-Punkter: Prøv at finde ud hos Børnene, om der er nogen i deres Familie, der har en Stilling i Kirken. Maaske vi kan sige: Hvem bor i dit Hjem? Og, hvor mange er der i dit Hjem, som er virksom i Kirken? eller lignende.

Hvem vogter over Missionærerne, medens de er herovre? Hvem sætter han sin Tillid til, naar han er ensom eller be-

kymret? Hvis han arbejder flittigt og holder sig nær til Herren, er han berettiget til Herrens Hjælp i sit Arbejde. En Gang var der to Missionærer, der gik fra Hus til Hus og uddelte smaa Bøger, som talte om Guds Kærlighed for sine Børn og hvad de skulde prøve paa at gøre. Som de plejede, bad de Gud om at hjælpe dem med at finde de Mennesker, der trængte til dem. De blev vejledet til et vist Hus, og da Kvinden hørte deres Budskab og opdagede, at de var Herrens Tjenere, kommen for at hjælpe dem, sagde hun: »I er sikkerlig de samme Mennesker, min Mor drømte om vilde komme og velsigne hende og gøre hende glad.« Saa gik de ind, og Moderen lyttede til deres Budskab, og det var netop dette, Moderen og Familien havde ventet paa. Hvem hjalp disse Mennesker at finde hinanden? Vor Lektie for i Dag handler om to Mennesker, der trængte til Hjælp, og hvordan Herren hjalp dem at træffe hinanden.

Anvendelse: Da Elias bad Enken om Vand ved Stadsporten, hvorfor gik hun straks for at hente det? Og da han bad om Brød, hvorfor var hun lige ved at nægte ham det? Og endelig hvorfor gik hun ind for at lave det til ham, en Fremmed? I vor Kirke har vi en Præsident, der fortæller os, som Elias fortalte Enken, hvad vi bør gøre. Hvem er denne Broder?

DEN 26. JANUAR 1930.

Elias og Enkens Søn.

(1. Kong. 17: 16—24.)

Formaalet: De, som elsker og stoler paa Herren, er berettiget til Himmelens Velsignelser.

Behjælpelig Skitse:

I. Elias i Enkens Hjem. a) Han boede paa Loftet. b) Hans Føde bestod af Mel og Olie, som Herren sendte. c) Han er en Trøst til Familien og de tilbad alle Gud.

II. Den lille Søn bliver syg. a) Hans Sygdom er alvorlig. b) Hans Mors Angst. c) Han dør, og Moderen er meget bedrøvet.

III. Han blev bragt tilbage til Livet ved Guds Kraft. a) Elias plejer ham og beder for ham, og hans Aand vender tilbage. b) Stor Glæde i Moderens Hjem.

Kontakt-Punkter: Lærerinden kan fortælle en Begivenhed fra sit eget Liv, i hvilken Herren har rigelig velsignet hende, og derefter høre, om nogen i Klassen har modtaget specielle

Velsignelser i deres Familier, og da fortælle Historien om Enkens Søn, som blev bragt tilbage til Livet.

Anvendelse: Hjælp Børnene til at forstaa paa en simpel Maade en Profets Forhold til Herren. Hjælp dem til at indse, at Grenens Forstanderskab og Ældsterne har den samme Magt til at velsigne Folk i Herrens Navn. Men at de, som ønsker at modtage disse Velsignelser, maa være villige til at støle paa disse Brødre, saavel som paa Herren.

UNGSDOMSFORENINGERNE

Valgsproget 1929—30.

I dette Jubilæums-Aar stræber vi efter den mest fuldkomne Udvikling gennem personlig Renhed og Lydighed mod alle de Sidste Dages Helliges Idealer.

*

M-Mændene.

VIDENSKABENS HELTE — ARISTOTELES.

For tyve Aarhundreder var Aristoteles den fornemste Autoritet i Naturvidenskaben. Oldtids Videnskab naaede sit Højdepunkt i ham. Gennem Middelalderen og lige til vore Dage blev der gjort Henvisninger til hans Bøger angaaende ethvert videnskabeligt Spørgsmaal, indtil moderne Videnskabsmænd begyndte at undersøge Naturen. Oldtidens højeste Kultur blev fundet blandt Grækerne. De samlede Kundskab fra alle Lande og gjorde selv store Fremskridt i Videnskab, Literatur, Kunst og Filosofi. Thales (640—546 f. Kr.), den første græske Filosof, var ogsaa Grundlæggeren for græsk Astronomi og Geometri, men det var med Aristoteles, at Videnskaben naaede sin højeste Udvikling.

Aristoteles blev født 384 f. Kr. i Stagira, en græsk Koloni paa Halvøen Chalcidice i Macedonien, og var 62 Aar gammel, da han døde. Hans Forfædre var Læger. Hans Fader var Læge for Kong Amytas II af Macedonia, som var Farfar til Alexander den Store. Da Aristoteles blev atten Aar, tog han til Athen for at studere under Plato, Landets største Lærer, men Plato opholdt sig paa den Tid et andet Sted, og Aristoteles studerede selv fra Bøger i tre Aar, indtil Plato vendte tilbage.

De blev gode Venner, og Eleven var saa fremmelig, at Plato kaldte ham »Skolens Intelligens«.

Aristoteles forblev i Athen i tyve Aar; en Del af Tiden tilbragte han med at give Undervisning i Retorik. Da han var 42 Aar gammel, bad Kong Filip ham om at undervise hans Søn, Alexander, som den Gang var tretten Aar gammel. Han var Lærer for Alexander i mindst tre Aar, og hans Elev holdt sikkerlig meget af ham, thi han skænkede ham senere 800 Talenter (740.000 Kr.) til Hjælp for hans Studium af Naturhistorie.

Næsten enhver Videnskab kan føres tilbage til Aristoteles. Endskont hans Hovedbidrag var Biologi, prægede hans overordentlige store, alsidige Indsigt flere videnskabelige Grene, bl. a. kan vi nævne: fysisk Geografi, fysisk Astronomi, Meteorologi, Fysik, Kemi, Geologi, Botanik, Astronomi, Fysiologi, Embryologi og Zoologi. Han blev assisteret i dette Arbejde af hans Elev Theophrastus.

Aristoteles mente, det var meget vigtigt forst at søge Kendsgerninger, og efter at disse var godt grundfæstet, da at give en Forklaring om dem, men ikke før. »Vi maa ikke«, sagde han, »antage et almindeligt Princip fra kun Logik, men vi maa forst bevise dens Anvendelse til enhver Kendsgerning; thi det er i Kendsgerninger, vi maa søge efter almindelige Principper, og disse maa altid stemme overens med Kendsgerninger. Forsøg vil give os de bestemte Kendsgerninger, fra hvilke vi kan uddrage Lovene, vi gaar ud fra.« Trods denne Lærdom, var de videnskabelige Kendsgerninger, han opdagede, mange Gange saa blandet med Filosofi og Logik, at det var vanskeligt at gore Forskel mellem Kendsgerninger og Teori.

Han havde temmelig god grundet Kundskab om Dyr, Planter og Sten. Hans Arbejde viste Kendskab til over fem Hundrede forskellige Slags Dyr, og han disekerede halvtreds forskellige Slags. Han fulgte med stor Forsigtighed en Kyllings embryologiske Udvikling under Inkubationsperioden. Hans Kundskab om Dyrenes Forplantning var alligevel ikke tilstrækkelig for ham til at fornægte Muligheden af Selvforplantning i Mudder, Sand, Skum og Dug. Paa flere Steder gav han Bevis for, at Jorden var en Kugle, endskont næsten alle paa den Tid troede, den var flad. I Botanik kendte han temmelig meget til Planter, deres Forplantningsmaader, Næring og Forhold til Dyr. Han kendte kun lidt til menneskelig Anatomi,

fordi Legemet ikke var betragtet, som et passende Emne for Studium. Han mente, at Hjernen var uden Blod, og Pulsaarerne indeholdt Luft i Stedet for Blod.

Uden Tvivl havde nogle af hans Fejltagelser i fysisk Videnskab en forsinkende Indflydelse op gennem Middelalderen, fordi han var betragtet som en ufejlbarlig Autoritet. Hans Udtalelse om, at en Genstand vil falde mod Jorden med en Hastighed, der staar i Forhold til dens Vægt, var anerkendt af mange som en Kendsgerning, selv om Galilei fuldstændig beviste, at den var en Fejltagelse. Han lærte, at der var fire Elementer: Varmen, Kulden, Væden og Tørken.

Trods hans Fejltagelser, bidrog han meget af Værdi angaaende Naturverdenen, og for første Gang henvendtes Studenternes Opmærksomhed paa et systematisk Studium af Naturen og dens Love. Han lærte, at ogsaa de laveste Ting i Naturen skulde undersøges, og at disse ikke burde tilsidesættes, thi i alle Dyr findes der noget at undre sig over, fordi de er naturlige og smukke.

Noget, der en Gang for alle satte ham blandt de største Videnskabsmænd, er det, han sagde i følgende Ord:

»Jeg fandt ikke noget forberedt, intet at gaa efter . . . . . mit er det første Skridt, og derfor et lille, dog er det blevet udarbejdet med alvorlig Tænkning og haardt Arbejde. Man maa se paa det, som det første Skridt og dømme med Overbærenhed.

I, mine Læsere, hvis I synes, jeg har gjort det saa godt, som det kan kræves af en, der begyndte forfra, i Forhold til mere udviklede Teorier, vil blot erkende det, som jeg har opnaaet, og undskylde det, jeg har efterladt til andre.«

Han kunde se, at Undersøgelsen af hele Naturen er et kolossalt Arbejde og vil kræve mange Arbejdere for at opdage alle dens Love.

SPØRGSMAAL OG PROBLEMER.

1. Under hvilke Forhold levede Aristoteles?
2. Til hvilket Emne skænkede han den største Opmærksomhed?
3. Hvad kender De til hans Lærer, Plato?
4. Hvad mente Aristoteles med Hensyn til Loven angaaende faldende Genstande.
5. Hvorledes var hans Forhold til Alexander den Store?

6. Hvordan kan De forklare Aarsagen til Aristoteles' Indflydelse gennem saa mange Aarhundreder?
7. Nævn nogle af de vigtigste Bidrag, Aristoteles skænkede Menneskeslægten.
8. Sammenlign Aristoteles' Arbejde med det, Alexander den Store gjorde.

DEN DANSKE MISSION.

Huntsville, Utah, den 8. December 1929.

Præsident Holger M. Larsen.

Den Danske Mission.

Vi, nogle nylig hjemvendte Missionærer fra den Danske Mission, forsamlede i fhv. Præsident Joseph L. Petersens Hjem i Huntsville, Utah, den 8de December 1929, har i Dagens Løb drøftet vore Erfaringer i den fjerntliggende Del af Herrens Vingaard, og vi mindes med Glæde og Tilfredshed de mange behagelige Timer, vi tilbragte derovre hos de Hellige og vore Medarbejdere, og haaber, at de, der er der nu i Stedet for os, vil nyde den samme Glæde og Tilfredshed, og at de vil føle, at deres Arbejde har været lige saa vellykket, som vi føler, at vore Bestræbelser har været.

Vi har besluttet at sende en Hilsen og de bedste Ønsker for det nye Aar til Missionærerne, Søskende og Venner i den Danske Mission.

Joseph L. Petersen.
L. Aage Kjølby.
Niels J. Larsen.
Rasmus Michelsen.
Ole Andersen.
Minnie Andersen.
Douglas Thomsen.
Karl M. Thomsen.
Claude Malan.
Norman Petersen.
Theodore Kilts.
Niels J. Andersen.
Charles A. Larsen.
Holger P. Petersen.
Ida Petersen.
Albert M. Olsen.
Searen W. Hansen.
Finn R. Simonsen.
Wilhelmine Christiansen.
Frank A. van Cott.
G. Philip Jensen.
N. P. Rasmussen.
Achton C. Jensen.
Clifton E. Henrichsen.
Hans Andersen.

Forhenværende Præsident Joseph L. Petersen og Hustru Ida A. Petersen samt G. Philip Jensen, ønsker gennem »Stjernen« at sende de bedste Nytaarsønsker til alle Missionærer og Søskende i den danske Mission.

ANKOMST OG BESKIKKELSER.

Følgende Missionærer ankom til den danske Mission den 17. December efter en behagelig Rejse over Land og Hav: Bernard O. Andersen, Hyrum D. Andersen, Kenneth N. Nielsen og Don Walter Lund. Vi byder disse Brødre hjertelig Velkommer til Missionsmarken.

Ældsterne Hyrum D. Andersen og Kenneth N. Nielsen er beskikket til at arbejde i Københavns Distrikt; Ældsterne Bernard O. Andersen og Don Walter Lund er beskikket til at arbejde i Aalborg Distrikt.

FORFLYTTELSER.

Ældste L. Aldrid Christensen er forflyttet fra Esbjerg til Københavns Distrikt, Ældste Chas. S. Petersen fra Aalborg til Esbjerg og Ældste Leslie T. Hintze fra Aalborg til Københavns Distrikt.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

DEN NORSKE MISSION.

ANKOMST OG BESKIKKELSE.

Ældste Leslie Alden Johnsen fra Santaquin, Utah, U. S. A., ankom til Oslo den 18. December 1929 og blev beskikket til at arbejde i Bergen Gren, Bergen Distrikt.

Hyrum D. Jensen,
Missionspræsident.

DET FØRSTE SKRIFT FOR TJEKKO-SLOVAKIET.

(Dette er Oversættelsen af det første Skrift, udgivet i det tjekkiske Sprog; paa Skriftets anden Side fandtes Kirkens Trosartikler.)

UNDERSØGELSE VIL AABENBARE.

At den unge Mand, som leverede dette lille Blad, har et Budskab af indgribende Betydning for hele Verden. Dette Budskab overrækkes til dette Lands Folk, der elsker Frihed Ret-

færdighed og personlig Handlefrihed i Tanker og Gerninger, med den Fortrøstning at det vil faa passende Overvejelse.

At han giver mellem to og tre Aar af sit Liv, uden pekuniær Erstatning, til dette Budskabs Forkyndelse, fordi han véd, at det er en ubetalelig Gave, som over al Maade vil berige Menneskets Liv; og fordi han ønsker at hjælpe Menneskeheden.

At han er Missionær, udsendt af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, der undertiden kaldes for »Mormon«-Kirken, og at han tilbyder dem Anledningen at høre dens Lærdomme.

At denne Kirke blev organiseret i al Beskedenhed gennem Aabenbaring fra Gud for et Hundrede Aar siden; men at den er vokset og nu indtager en fremragende Stilling i Verden. Den har bygget Byer, gjort Sletterne underdanige og bragt Tilfredshed til dens mange Medlemmer i alle Verdensdele. Kirken har ofte ydet store Opofrelser, saaledes at dens Medlemmer har kunnet nyde personlig Tankefrihed.

At denne Kirke har en praktisk saavel som en aandelig Livsfilosofi; hvilken vil frelse baade Legemet og Sjælen og gøre Livets Nydelser til en Skønhed og Berigelse i Legemet, og Aanden tilgængelig for Menneskeheden.

At paa denne Kirke er bleven lagt den guddommelige Forpligtelse at give enhver Person Anledning til at nyde Mulighederne af Livets evige Plan. Derfor har den i Dag udsendt i Verden femogtyve Hundrede unge Mænd, saadanne som den, der bragte dette Blad, som bærer dette Livets Budskab til alle Folk, for at enhver maa have Lejlighed til at høre det.

At Kraften, der driver dette Folk til dette store Arbejde og bevæger disse unge Mænds Hjerter til at forkynde deres Budskab til hele Verden, er Jesu Kristi Evangelium, som det lærtes af ham, da han vandrede paa Jorden, og er gengivet gennem Profeten Joseph Smith. Disse Folk antager Kristi Lærdomme uden Forandring og efterlever dem.

At Artiklerne paa den anden Side i Korthed giver Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Lærdomme.

INDHOLD:

Sandheden om Mormonerne ... 1
Søndagsskolen ... 4
Ungdomsforeningerne ... 19
Den danske Mission ... 22
Den norske Mission ... 23
Det første Skrift for Tjekkoslovakiet ... 23

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af HOLGER M. LARSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording.